

ככוכבי השמים... כחול היס... וכעפר הארץ?

Avraham's Progeny: Like Stars, Like Sand...or Like the Land?

(1) בראשית יב, א-ג

(א) ויאמר ה' אל-אברהם לך-לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל-הארץ אשר אראך: (ב) ויאעשך לגוי גדול ואברוך ואגדלה שמך והיה ברכה: (ג) ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחות האדמה:

(2) בראשית יב, ז

וירא ה' אל-אברהם ויאמר לו-רעך אתן את-הארץ הזאת ויבן שם מזבח לה' הנראה אליו:

(3) בראשית יג, יד-יח

(יד) וה' אמר אל-אברהם אחרי הפרד-לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן-המקום אשר-אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה: (טו) כי את-כל-הארץ אשר-אתה ראה לך אתננה ולרעך עד-עולם: (טז) ושמתי את-זרעך בעפר הארץ אשרו אס-ויכל איש למנות את-עפר הארץ גם-זרעך ימנה: (יז) קום התהלך בארץ לארצה ולרחבה כי לך אתננה: (יח) ויאהל אברהם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן-שם מזבח לה':

(14) Hashem said to Abram, after Lot was separated from him, "Now, lift up your eyes, and look from the place where you are, northward and southward and eastward and westward,(15) for all the land which you see, I will give to you, and to your offspring forever.(16) I will make your offspring as the dust of the earth, so that if a man can number the dust of the earth, then your seed may also be numbered.(17) Arise, walk through the land in its length and in its breadth; for I will give it to you."(18) Abram moved his tent, and came and lived by the oaks of Mamre, which are in Hebron, and built an altar there to Hashem

(4) בראשית טו, א-ה

(א) אחרו הדברים האלה היה דבר-ה' אל-אברהם במחזה לאמר אל-תירא אברהם אנכי מגן לך שורך הרבה מאד: (ב) ויאמר אברהם אדני ה' מה-תתן-לי ואנכי הולך עירי ויבן-משק ביתי הוא דמשק אליעזר: (ג) ויאמר אברהם הן לי לא נתתה זרע והנה בן-ביתי יורש אתי: (ד) והנה דבר-ה' אליו לאמר לא יירשך זה כי-אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך: (ה) ויצא אתו החוצה ויאמר הבט-נא השמימה וספר הכוכבים אס-תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך:

Abram said, "Behold, to me you have given no seed: and, behold, one born in my house is my heir." Behold, the word of Hashem came to him, saying, "This man will not be your heir, but he who will come out of your own body will be your heir." Hashem brought him outside, and said, "Look now toward the sky, and count the stars, if you are able to count them." He said to Abram, "So shall your seed be." He believed in Hashem; he reckoned it to Him for righteousness.

5 בראשית יז, א-ג

(א) ויהי אברהם בן-תשעים שנה ותשע שנים ויבא ה' אל-אברהם ויאמר אליו אני-אל שדי התהלך לפני והיה תמים: (ב) ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד: (ג) ויפל אברהם על-פניו וידבר אתו אלהים לאמר: (ד) אני הנה בריתי אתך והיית לך אב המון גוים: (ה) ולא יקרא עוד את-שמוך אברהם והיה שמוך אברהם כי אב-המון גוים נתתיך: (ו) והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו: (ז) והקמתי את-בריתי ביני ובינך וביין זרעך אחריך לדדתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך: (ח) ונתתי לך ולזרעך אחריך אתו ארץ מגידך את כל-ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים: (ט) ויאמר אלהים אל-אברהם ואתה את-בריתי תשמוך אתה וזרעך אחריך לדדתם: (י) זאת בריתי אשר תשמוך ביני וביניכם וביין זרעך אחריך המול לכם כל-זכר:

6 בראשית כב, טז-יח

(טז) ויאמר בי נשבעתי נאס-ה' כי יען אשר עשית את-הדבר הזה ולא חשכת את-פניך את-יחידך: (יז) כי-ברוך אברךך והרבה ארבה את-זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-שפת הים וירש זרעך את שער איביו: (יח) והתברכו בזרעך כל גויי הארץ יקרב אשר שמעת בקלי:

7 בראשית כח, יג-יד

(יג) והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: (יד) והיה זרעך בעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בכך כל-משפחת האדמה ובוזרעך:

8 יהושע יא, ד

ויוצאו הם וכל-מחניהם עם-רב כחול אשר על-שפת-הים לרב וסוס ורכב רב-מאד:

9 בראשית לב, יג

ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את-זרעך כחול הים אשר לא-יספר מרב:

10 שופטים ז, יב

ומדין ועמלק וכל-בני-קדם נפלים בעמק כארבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל-שפת הים לרב:

11 שמואל א יג, ה

ופלשתים נאספו להלחם עם-ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על-שפת-הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און:

12 הושע ב, א

והיה מספר בני-ישראל כחול הים אשר לא-ימד ולא יספר

13 מלכים א ה, ט

ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על-שפת הים:

14 בראשית מא, מט

ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי-תחדל לספור כי-אין מספר:

15 תלמוד בבלי מסכת מגילה דף טז עמוד א

כי נפל תפול לפניו דרש רבי יהודה בר אלעאי שתי נפילות הללו למה אמרו לו אומה זו משולה לעפר ומשולה לכוכבים כשהן יורדין יורדין עד עפר וכשהן עולין עולין עד לכוכבים